

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Ludwik
Nazwisko: Muzyczka
Miejsce urodzenia: Jarosław
Data urodzenia: 25-08-1900
Imię ojca: Michał
Imię matki: Anastazja
Znany/a też jako: Ludwik Muzyczko

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów

Stan zachowania

Uwagi

Materiały wstępne WUBP w dot. Ludwika Muzyczki. W okresie od grudnia 1916 do lutego 1918 był żołnierzem II Brygady Legionów Polskich. Od lutego do lipca 1918 internowany w obozie Huszt, a następnie Szeklencz przez władze austro-węgierskie. Zbiegł w sierpniu 1918 do Krakowa i wstąpił do POW. Uczestnik tzw. buntu Żeligowskiego oraz współorganizator Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej. Od 1934 roku do 02.09.1939 starosta powiatowy powiatu Wyrzysk w województwie pomorskim. Po wybuchu wojny dowodził oddziałami samoobrony powiatu Wyrzysk. Od 03.09 do 14.09.1939 roku prezydent Inowrocławia, gdzie również kierował jego samoobroną. Kontuzjowany w bitwie nad Bzurą, dostał się do niewoli niemieckiej, z której uciekł i ukrywał się w Łodzi. W listopadzie 1939 przedostał się do Krakowa. Niemcy wyznaczili nagrodę za jego schwytanie. W listopadzie 1939 był współtwórcą organizacji "Orzeł Biały". W kwietniu 1940 organizacja ta połączyła się z ZWZ, a Muzyczka został przeniesiony do sztabu głównego ZWZ, na stanowisko szefa oddziału. Od marca 1941 do sierpnia 1944 Szef Biur Wojskowych w KG ZWZ - AK. Pełniąc tę funkcję powołał on do życia Wojskowy Korpus Służby Bezpieczeństwa, którego celem było objęcie służb porządkowych na ziemiach powracających. Do WKSB włączono Korpus Bezpieczeństwa AK. Przed powstaniem warszawskim wyznaczony na szefa sztabu "Nie", a pod koniec powstania warszawskiego p.o. szefa administracji powstańczej w Delegaturze MON. Po upadku powstania więzień oflagów Lamsdorf i Woldenberg, powrócił do kraju po wyzwoleniu w lutym 1945. We wrześniu 1945 współorganizator Zrzeszenia WiN. Aresztowany 22.12.1945 i w procesie kierownictwa WiN skazany na 10 lat więzienia. Zwolniony z więzienia 22.12.1948, po zwolnieniu objęty kontrolą operacyjną. Aresztowany ponownie 20.10.1950. W aktach sporządzone przez UB odpisy życiorysu, ankiety z akt osobowych, oraz kopia aktu oskarżenia z 1950 roku.

Akta o sygn. IPN Kr 010/10217 t. 1 (10569/II).

zob. też:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Ludwik_Muzyczka, data skorzystania 04.10.2023;

https://pl.wikipedia.org/wiki/Wojskowy_Korpus_S%C5%82u%C5%9Bowa, data skorzystania 04.10.2023

https://pl.wikipedia.org/wiki/Korpus_Bezpiecze%C5%84stwa, data skorzystania 04.10.2023

Ludwik Muzyczka v. Muzyczko ps. „Benedykt” był rozpracowywany w ramach Sprawy Agenturalnego Rozpracowania krypt. "Cezary", "Kell" przez Dep. III MBP i Wydział III WUBP w Krakowie. W ramach operacji "Cezary" funkcjonariusze MBP stworzyli fikcyjny Zarząd V WiN w celu neutralizacji i likwidacji resztek konspiracji w kraju i kompromitacji polskich struktur emigracyjnych. Jednym z prowadzących tą operację był Leon Andrzejewski (właśc. Leon Ajzeł vel Lajb Wolf Ajzen). W ramach operacji „Cezary” Muzyczka był sprawdzany przez Departament III MBP na okoliczność jego dalszej gotowości pracy w konspiracji, a jednocześnie prowokowany do zaangażowania. Będąc przekonany, że rozmawia z Kierownictwem WiN, dał jednak odmowną odpowiedź, uzasadniając ją swoim przekonaniem o bezcelowości dalszego oporu na tym etapie, który prowadzić może jedynie do dalszego wyniszczenia najbardziej wartościowych przedstawicieli narodu polskiego. Pomimo to został aresztowany w ramach akcji o kryptonimie „K”, w nocy z 20/21.10.1950. Rozpracowanie kontynuowano również po jego wyjściu z więzienia w 1954 roku. Sprawa została zakończona 22.09.1956. Kontrola operacyjna była kontynuowana przez Wydz. III WUdsBP w Krakowie w ramach SEO nr 781/F/55.

Akta o sygn. IPN BU 0192/590 t. 151 (22220/II).

Sprawa Ewidencyjno-Obserwacyjna została założona na Ludwika Muzyczkę 21.06.1955 przez Wydz. III WUBP w Krakowie, jako działacza AK i WiN, zwolnionego z więzienia. Decyzją Naczelnika Wydz. II Departamentu IV KdsBP z 11.10.1955 w Warszawie sprawa została przekazana do tegoż wydziału.

Akta o sygn.: IPN Kr 010/10217 t. 2 (10569/II).

Sprawa Ewidencyjno-Obserwacyjna została założona na Ludwika Muzyczkę 19.09.1955 przez referenta Sekcji II Wydziału II Departamentu IV KdsBP w Warszawie chor. Waldemara Kupicza, jako na kierowniczego działacza AK. Przez miesiąc była ona prowadzona równolegle z SEO nr 781/F/55, prowadzoną przez Wydz. III WUdsBP w Krakowie, 20.10.1955 obie sprawy zostały połączone (materiały sprawy krakowskiej zostały przesłane do Departamentu IV KdsBP w Warszawie). Ponownie przekazana 23.01.1957 do Wydz. III KWMO w Krakowie, wg właściwości miejsca zamieszkania rozpracowywanego.

Akta o sygn. IPN Kr 010/10217 t. 2 (10569/II).

W dniu 23.02.1957 starszy oficer operacyjny Wydz. III KWMO w Krakowie kpt. Józef Tusznicki założył Sprawę Ewidencyjno-Obserwacyjną nr 504/B na Ludwika Muzyczkę jako na: "czołowego działacza sanacji, obecnie zdolnego do podjęcia wrogiej działalności". Po wyjściu z więzienia w 1954 roku nawiązał kontakt z Bronisławem Ekertem, członkiem Rady Naczelnej Stronnictwa Narodowego. Na fali odwilży w październiku 1956 roku publikuje w różnych czasopismach (m.in. "Nowa Kultura", "Tygodnik Powszechny") szereg artykułów, mających na celu obronę dobrego imienia Armii Krajowej. Podobne starania podejmował w ramach Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (ZBoWiD). Rozpracowywany przez sieć agenturalną, m.in.: inf. "Czarny", inf. "99", TW "Chłopicki", TW "Klimowski", jednak agentura nie posiadała pełnego dotarcia i Muzyczka nie miał do nich pełnego zaufania. Inwigilowany ponadto za pomocą podsłuchu telefonicznego oraz obserwacji przez Wydz. "B" WUdsBP/KWMO w Krakowie. Rozpracowanie było prowadzone we współpracy z MSW w Warszawie (t. 3, s. 341). Sprawę zakończono i złożono w Archiwum Wydz. "C" KWMO w Krakowie pod sygn. 10569/II, ponieważ wg SB: "nie stwierdzono aby wymieniony na terenie Krakowa zajmował się wrogą działalnością".

Akta o sygn. IPN Kr 010/10217 t. 3 (10569/II).

KB - Korpus Bezpieczeństwa -
https://pl.wikipedia.org/wiki/Korpus_Bezpiecze%C5%84stwa
tom 3, s. 45 i n. - streszczenie sprawy tom 3, s. 325

Ludwik Muzyczka był rozpracowywany przez Wydz. III KWMO w Krakowie w ramach Kwestionariusza Ewidencyjnego krypt. "Klin". Po zwolnieniu z więzienia w 1954 roku niezwłocznie zaangażował się w działalność historyczną i dziennikarską, mającą na celu obronę dobrego imienia Armii Krajowej. Ponadto utrzymywał kontakty z działaczami AK i WiN, zamieszkałymi za granicą, a w szczególności kontaktował się z Kapitułą Krzyża AK w Londynie w kwestii nadsyłania odznaczeń dla byłych żołnierzy AK. Utrzymywał też kontakty ze swoimi podkomendnymi. W grudniu 1975 roku był jednym z autorów tzw. "Listu 59", który był protestem przeciwko wprowadzeniu zmian w Konstytucji PRL. W związku z tym listem, na wniosek Sekcji II Wydz. III KWMO w Krakowie zastrzeżono mu wyjazd za granicę do krajów kapitalistycznych i Jugosławii na okres od 05.01.1976 do 05.01.1978. W dniu 16.01.1976 KE "Klin" został przekształcony w Sprawę Operacyjnego Rozpracowania krypt. "Klin".

Akta o sygn. IPN Kr 010/10217 t. 4-5 (10569/II).

Sprawa Operacyjnego Rozpracowania krypt. "Klin" została wszczęta 16.01.1976 przeciwko Ludwikowi Muzyczce przez Wydz. III KWMO w Krakowie z powodu podpisania przez niego tzw. listu 59, protestującego przeciwko zmianom w Konstytucji PRL. Rozpracowanie zakończono w związku ze śmiercią Muzyczki w lutym 1977 roku. Akta złożono 22.03.1977 w Archiwum Wydz. "C" KWMO w Krakowie pod sygn. 10569/II.

Akta o sygn. IPN Kr 010/10217 t. 5 (10569/II).

Sprawa operacyjno-śledcza krypt. "Agresja" dotyczy rozpracowania osób narodowości żydowskiej z terenu województwa gdańskiego. Ludwik Muzyczka występuje w aktach jako jeden z sygnatariuszy Listu 59 (znanego też jako Memoriał 59). Był to list otwarty intelektualistów polskich, którzy protestowali przeciwko zmianie Konstytucji PRL i wpisaniu "kierowniczej roli PZPR" i "wieczystego sojuszu z ZSRR".

Akta o sygn. IPN Gd 003/187 t. 31 (214/IV).

Akta kontrolno-śledcze przeciwko Ludwikowi Muzyczce i innym. Ludwik Muzyczka ps. "Benedykt", "Augustyn" w czasie okupacji niemieckiej występował pod zmienionym nazwiskiem - Kazimierz Sułkowski. Został zatrzymany 22.12.1945 przez MBP w Warszawie. W jego domu została przeprowadzona tego samego dnia rewizja, w wyniku której odnaleziono polską prasę konspiracyjną z okresu okupacji. Akt oskarżenia został sporządzony przez starszego oficera śledczego MBP w Warszawie kpt. Leszkowicza. Oskarżony z art. 1 Dekretu o Ochronie Państwa oraz z art. 117 par. 1 i 2 KKWP, tj. o to, że był działaczem Delegatury Sił Zbrojnych na Kraj oraz organizacji Wolność i Niezawisłość (WiN), a także o odmowę wstąpienia do komunistycznego Ludowego Wojska Polskiego w 1945 roku. Sprawa została przekazana do Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie. Materiały złożono 27.01.1947 w Archiwum Biura "C" MBP w Warszawie pod sygn. 1525/III.

Akta o sygn. IPN BU 0259/106 t. 1-3 (1525/III).

Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie przeciwko działaczom I Zarządu Głównego WiN, w tym Ludwikowi Muzyczce. Rozprawa Główna odbyła się w dniach 04-29.01.1947. Był to proces pokazowy, rozpoczęty w przededniu sfałszowanych wyborów do Sejmu Ustawodawczego, który starano się wykorzystać do skompromitowania konspiracji niepodległościowej i złamania oporu społeczeństwa. Sąd orzekł w składzie: płk dr Władysław Garnowski, ppłk. Jan Hryckowian i kpt. Stanisław Kaczmarek. Oskarżycielem był Naczelny Prokurator Wojskowy płk. Henryk Holder. Obrońcą był adwokat Rettinger. Ludwik Muzyczka przez czas trwania procesu często występował we własnym imieniu, nie czekając na adwokata, udzielał merytorycznych, wyczerpujących i spokojnych wyjaśnień, a nawet sam zadawał świadkom pytania. W swoim ostatnim słowie na rozprawie powiedział m.in.: "ja byłem i jestem dumny, że służbę żołnierską od 1939 roku odbyłem w AK. Z Armią Krajową, jej żołnierzami, związany byłem najgorętszymi uczuciami". Wyrokiem WSR z 03.02.1947 skazany na 10 lat więzienia. Postanowieniem Naczelnej Prokuratury Wojskowej z 14.06.1947, na podstawie amnestii, wyrok ten został złagodzony do 6 lat więzienia. Osadzony w Centralnym Więzieniu Warszawa-Mokotów, 11.09.1947 przeniesiony do CW we Wronkach. Zwolniony z więzienia 22.12.1948.

Akta o sygn. IPN BU 944/112-124 (Sr 947/46).

por.

<https://ipn.gov.pl/pl/dla-mediow/komunikaty/157273,75-roczni>

Ludwik Muzyczka ps. "Benedykt", "August" został zatrzymany 20.11.1950 przez Wydz. Śledczy WUBP w Krakowie, a w jego domu została przeprowadzona rewizja. Osadzony w Więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie. Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu wydała 23.11.1950 Wojskowa Prokuratura Rejonowa w Krakowie do 20.01.1951. Po upływie tego terminu przez pewien czas nadal przetrzymywany w więzieniu bezprawnie, bez przedłużenia tymczasowego aresztowania. Z uwagi na rangę sprawy, została ona przekazana do Departamentu Śledczego MBP w Warszawie. Pomimo udokumentowanej walki z okupantem niemieckim, był sądzony z Dekretu z 31.08.1944 (tzw. sierpniówki). W planie śledztwa sporządzonym przez oficer śledczego MBP w Warszawie ppor. Leona Grzybka uzasadnia on ten zarzut: "Z uwagi na to, że w parze z działalnością antynarodową sanacji szła zawsze zdrada narodowa, można wysuwać wniosek, że i Muzyczko był na stopie współpracy z gestapo". Jednym z celów śledztwa było udowodnienie Muzyczce rzekomej kolaboracji, czyli de facto fałszywe oskarżenie o współpracę z Niemcami. Akt oskarżenia sporządzony został 20.07.1953 w Departamencie Śledczym w Warszawie. Ludwik Muzyczka został oskarżony z art. 2 Dekretu z 31.08.1944, natomiast same zarzuty nie miały nic wspólnego z treścią tego Dekretu. Został oskarżony o organizację Brygad Wywiadowczych oraz inwigilację działaczy komunistycznych na potrzeby Delegatury Rządu Londyńskiego na Kraj. Sprawa została przekazana do Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie. Materiały śledcze złożono 31.08.1953 w Archiwum Biura "C" MBP w Warszawie.

Akta o sygn. IPN BU 0330/221 t. 1-3, mikrofilm IPN BU 01251/91 (4820/III).

Akta prokuratora w sprawie karnej Ludwika Muzyczki. Sąd Wojewódzki dla miasta stołecznego Warszawy 03.05.1954 skazał Ludwika Muzyczkę na karę 5 lat więzienia, natomiast WSR w Warszawie 23.09.1954 skazał go na łączną karę 6,5 roku więzienia. Zwolniony z Więzienia Warszawa I 15.09.1954. W dniu 20.04.1957 Prokurator Generalny PRL wniósł rewizję nadzwyczajną na korzyść Muzyczki, wnioskując o uchylenie obu wyroków oraz uniewinnienie go od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 2 Dekretu z 31.08.1944 z powodu obrazy prawa materialnego, tzn. z tego powodu, że samo zbieranie informacji o działaczach komunistycznych i przekazywanie ich "polskiej organizacji wolnościowej" nie oznaczało, że miały one być przekazywane okupantowi niemieckiemu. Sprawa została przekazana do Sądu Najwyższego w Warszawie.

Akta o sygn. IPN BU 507/268 (WT. 335/54).

Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Ludwika Muzyczki wydała 23.11.1950 Wojskowa Prokuratura Rejonowa w Krakowie. Departament Śledczy MPB 09.05.1953 przekazał sprawę wg właściwości Sądowi Wojewódzkiemu w Warszawie, gdyż był on osobą cywilną. Akt oskarżenia sporządził 20.07.1953 oficer śledczy MBP por. Mieczysław Habinka. Oskarżony z art. 2 Dekretu z 31.08.1944, tj. o zbieranie informacji o działaczach komunistycznych w czasie okupacji na rzecz polskiego Państwa Podziemnego. Rozprawa Główna odbyła się 19-20.01.1954, 16.03.1954, 27-28.04.1954, 03.05.1954 przed Sądem Wojewódzkim dla miasta stołecznego Warszawy. Sąd orzekał w składzie: przewodniczący - Z. Kaczyński, ławnicy - B. Zięba, St. Zawadzki. W toku rozprawy Ludwik Muzyczka wyjaśnił, że ZWZ/AK zbierał informacje nie tylko o działaczach komunistycznych, czy lewicowych, ale o wszystkich organizacjach, znajdujących się na terenie okupowanej Polski. Skazany 03.05.1954 na 5 lat więzienia z uzasadnieniem że: "w okresie od 1940 do sierpnia 1944 w Warszawie, idąc na rękę władzy niemieckiego państwa hitlerowskiego, działał na szkodę Państwa Polskiego przez to, że: (...) jako szef Administracji Zastępczej przy ZWZ, PZP, AK zorganizował (...) na terenie całego kraju tzw. brygady wywiadowcze". Osadzony w Więzieniu Warszawa I. W dniu 23.09.1954 Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie połączył oba wyroki, którymi Ludwik Muzyczka został skazany: przez WSR w Warszawie z 1947 na 10 lat więzienia oraz przez Sąd Wojewódzki w Warszawie z 1954 roku na 5 lat więzienia i wymierzył mu łączną karę 6,5 roku więzienia. W dniu 08.06.1957 Sąd Najwyższy w Warszawie z powodu rewizji nadzwyczajnej Prokuratora Generalnego PRL wydał wyrok w całości uniewinniający Ludwika Muzyczkę. W uzasadnieniu podano m.in. : "samo zbieranie wiadomości o działaczach lewicowych i przekazywanie tych wiadomości władzom polskiej organizacji wolnościowej nie może stanowić przestępstwa z art. 2 omawianego dekretu". W tym samym roku Ludwik Muzyczka wniósł do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie sprawę o odszkodowanie za niesłuszne skazanie. Brak informacji o dalszym biegu sprawy.

Akta o sygn. IPN Gk 317/575-576 (403/50, IV 3 Kr. 94/53, I KRn. 376/57, I Kz. 267/58).

Brygady Wywiadowcze były początkowo siatką wywiadu działającą w ramach tzw. administracji zmilitaryzowanej o kryptonimie „Teczka”, tworzonej w czasie wojny jako zaplecze administracyjne dla Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej. Wywiadowcy Brygad zajmowali się zbieraniem informacji o sytuacji społeczno-politycznej na ziemiach polskich, ze szczególnym uwzględnieniem różnego rodzaju środowisk wywrotowych, do których zaliczano m.in. komunistów. W grudniu 1944 r. sieć tę przekazano Okręgowi Krakowskiemu „Nie”, zaś po pewnym czasie przejęła ją Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj, a następnie WiN. - zob. <https://polska-zbrojna.pl/home/ArticleShow/37403> "omawianego dekretu" - chodziło o słynny dekret sierpniowy z 31.08.1944, dotyczący zbrodni hitlerowskich na narodzie polskim.

Ludwik Muzyczka występuje w materiałach Sprawy Obiektowej (SO) krypt. „Akademia”, jako członek Komendy Głównej AK oraz Korpusu Bezpieczeństwa (KB), szef dywersji, rozpracowywany po wojnie jako działacz Zrzeszenia Bojowników o Wolność i Demokrację (ZBOWiD), prowadzący działalność oświatową i historyczną oraz utrzymujący kontakt z dawnymi działaczami AK/WiN (w tym płk. Jan Rzepecki). W ramach SO "Akademia" w latach 1945-1969 rozpracowywano osoby związane z AK i innymi organizacjami niepodległościowymi na terenie woj. krakowskiego.

Akta o sygn. IPN Kr 075/18 (29/OB) t. 1-45.

tom 37

Materiały administracyjne wytworzone przez Departament III MBP w latach 1946-1954. Zebrane dokumenty dotyczą działalności organizacji niepodległościowych działających na terenie kraju w czasie i po zakończeniu II wojny światowej. Ludwik Muzyczka występuje jako szef Oddziału VIII KG AK, który powstał na początku 1940 roku, natomiast w 1942 roku Komendant Główny AK Stefan Rowecki nakazał likwidację tego oddziału. Mimo to przetrwał on do momentu wybuchu powstania warszawskiego.

Akta o sygn. IPN BU 0296/1 t. 1 (2/KS/1).

Właściwie powinien być VIII Oddział ZWZ, ze względu na datę powstania, ale w aktach występuje jako VIII Oddział KG AK.

Materiały administracyjne Departamentu III MSW z lat 1975-1977, dotyczące petycji opracowanych przez grupy osób o „postawach opozycyjnych”, a w szczególności sygnatariuszy poszczególnych dokumentów. W materiałach znajdują się wykazy oraz krótkie charakterystyki sygnatariuszy. Ludwik Muzyczka przechodzi w powyższych materiałach jako jeden z sygnatariuszy listów i petycji przeciwko kierowniczej roli PZPR (strona 37) oraz w sprawie zmian w Konstytucji PRL (s. 70).

Akta o sygn. IPN BU 0296/205 t. 7 (KS/4/977).

Materiały administracyjne Departamentu III MSW z 1975 roku. Zawierają krótką charakterystykę Ludwika Muzyczki, który występuje w aneksie do „Informacji dot. petycji opracowanej przez grupę osób o postawach opozycyjnych” z 15.12.1975 roku (s. 28).

Akta o sygn. IPN BU 0296/210 t. 3 (KS/4/1022).

Charakterystyka nr 200 sporządzona w latach 1985-1986 w Wydziale "C" WUSW w Krakowie dot. organizacji "Wolność i Niezawisłość" (WiN) Okręg Krakowski. Zrzeszenie WiN było bezpośrednim następcą Delegatury Sił Zbrojnych na Kraj, która z kolei przejęła swoje zadania po Organizacji „Nie” oraz Armii Krajowej. Komenda Główna WiN (KG WiN) dzieliła się kolejno na obszary, okręgi, inspektoraty, placówki i koła. Okręg Krakowski (OK WiN) wchodził w skład Obszaru Południowego WiN (OP WiN). OK WiN istniał od września 1945 roku do 27.10.1947, czyli do aresztowania przez bezpiekę ostatniego p.o. kierownika okręgu (Petriczek-Bandrowicz). Na czele OK WiN stali kolejno: ppłk Łukasz Ciepłiński ps. „Pług” (późniejszy prezes IV Zarządu WiN), ppłk Wojciech Szczepański ps. „Julian” (od lutego 1946 do 08.01.1947) oraz Józefa Petriczek-Bandrowicz. Do zbiorczego opracowania dołączono kwestionariusze osobowe członków organizacji, prasę konspiracyjną WiN, dokumenty programowe i informacje o działalności WiN. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Ludwika Muzyczki, ps. „Benedykt”, który występuje jako były szef Wydziału Wojskowego KG AK w stopniu podpułkownika, Zastępca Komendanta Głównego DSZ-WiN płk Jana Rzepeckiego, aresztowany 22.12.1945 i skazany na 10 lat więzienia.

Akta o sygn. IPN Kr 074/199 t. 1-8 (200/X).